

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 267/2017

06.04.2017. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Милоша Божовића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Божовића, адвоката Бранислава Тапушковића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 99/16 од 18.07.2016. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1391/16 од 24.11.2016. године, у седници већа одржаној 06.04.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Божовића, адвоката Бранислава Тапушковића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 99/16 од 18.07.2016. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1391/16 од 24.11.2016. године, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 99/16 од 18.07.2016. године, окривљени Милош Божовић, оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године у коју му се урачунава време проведено у притвору од 11.12.2015. до 18.07.2016. године. Окривљеном је пресудом изречена и мера безбедности одузимања предмета, ближе означених у изреци наведене пресуде. Такође, окривљени је обавезан да суду на име трошкова кривичног поступка плати износ од 80.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1391/16 од 24.11.2016. године, одбијене су као неосноване жалба браниоца окривљеног Милоша Божовића, адвоката Бранислава Тапушковића и жалба Вишег јавног тужиоца у Београду, а пресуда Вишег суда у Београду К 99/16 од 18.07.2016. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости, благовремено је поднео бранилац окривљеног Милоша Божовића, адвокат Бранислав Тапушковић, због повреде кривичног закона у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине у целини првостепену одлуку и одлуку донету у поступку по редовном правном леку, или само одлуку донету по редовном правном леку и предмет врати на поновну одлуку органу поступка или на суђење првостепеном или апелационом суду.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да у изреци побијане правноснажне пресуде стоји да је окривљени критичном приликом неовлашћено ради продаје набављао, држао и продавао супстанце које су проглашене за опојне дроге, али да је у конкретном случају изостављен опис радње извршења која се односи на неовлашћено стављање у промет опојних дрога, због чега према ставу браниоца, нема основног елемента бића кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ. Изнетим наводима по оцени овог суда, бранилац, указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Међутим, по налажењу Врховног касационог суда, ови наводи захтева, не могу се прихватити као основани, а из следећих разлога:

Одредбом члана 246. став 1. Кривичног законика прописано је да ко неовлашћено производи, прерађује, продаје или нуди на продају, или ко ради продаје купује, држи или преноси, или ко посредује у продаји или куповини или на други начин неовлашћено ставља у промет супстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге, казниће се затвором од три до дванаест година.

Из изреке побијане првостепене пресуде произилази да је окривљени оглашен кривим да је извршио кривично дело из члана 246. став 1. КЗ, јер је критичном приликом „у стању урачуљивости неовлашћено ради продаје набављао, држао и продавао супстанце које су проглашене за опојне дроге, при чему је био свестан свог дела и његове забрањености, чије извршење је хтео, на тај начин што је у означеном временском периоду од непознатог лица набављао опојну дрогу – кокаин и амфетамин, коју је затим у улици ..., мешао са креатином и исту размеравао помоћу вагица за прецизно мерење, те су му дана 11.12.2015. године, на наведеној адреси пронађене три ПВЦ кесе у којима се налазила опојна дрога амфетамин у облику базе – амфетамина и креатина, у количини од 122,58 грама, једна ПВЦ кесица у којој се налазила опојна дрога кокаин у облику базе, тетраамисола и лактозе у количини од 46,41 грам, једна ПВЦ кесица у којој се налазило 9, 81 грам креатина који служи за увећање масе опојне дроге, две електронске вагице са траговима амфетамина, кокаина и тетрахидроканабинола те су му сви наведени предмети одузети од стране полицијских службеника уз потврду о привремено одузетим предметима.“

Полазећи од наведеног, по налажењу Врховног касационог суда, из изреке побијане првостепене пресуде Вишег суда у Београду произилазе сва битна обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, односно произилази да је окривљени предметно кривично дело извршио са умишљајем, на начин ближе описан у изреци правноснажне пресуде, предузимајући радње извршења кривичног дела, од којих је радња неовлашћеног држања ради даље продаје, чињенично описана у изреци, а што је довољно за постојање кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ, с обзиром да је радња предметног кривичног дела алтернативно одређена и да обухвата разноврсне делатности, те да је кривично дело свршено предузимањем ма које делатности која је означена као радња овог кривичног дела, а у конкретном случају то је радња неовлашћеног држања опојне дроге ради даље продаје.

Из изнетих разлога, по оцени овог суда, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован у односу на поведу закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче и то да у конкретном случају није било ниједног доказа, ни директног ни индиректног, да је окривљени икоме продао опојну дрогу, односно да ју је ставио у промет, и да су с тим у вези, судови прибегли арбитрарном одлучивању, те да је одлучна чињеница везана за продају опојне дроге, утврђивана слободним проценама и претпоставкама.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног указује на то да је побијаним пресудама погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у побијаним пресудама, то је Врховни касациони суд, захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио као недозвољен.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде у односу на одбијајући део на основу члана 491. став 1. ЗКП, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев браниоца окривљеног одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Марина Радосављевић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић